

ת"פ 55793/11/23 - מדינת ישראל נגד אושר סהר

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 55793-11-23 מדינת ישראל נ' סהר (עציר)

לפני	כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב
בעניין:	המאשימה
	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	אושר סהר (עציר)

גזר דין

הנאשם הורשע על סמך הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן (טע/1) ב-3 עבירות של קבלת דבר במרמה בניגוד לסעיף 415 רישא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), התחזות לאדם אחר בניגוד לסעיף 441 לחוק העונשין, גניבה בניגוד לסעיף 384 לחוק העונשין, שימוש במסמך מזויף בניגוד לסעיף 420 לחוק העונשין, זיוף סימני זיהוי של רכב בניגוד לסעיף 413 לחוק העונשין, גניבה או זיוף מסמכי רכב בניגוד לסעיף 413 לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום המתוקן:

כחצי שנה עובר לחודש נובמבר 2023 איבד מ.ב. (להלן: "**מתלונן מ.ב.**") את תעודת הזהות שלו (להלן: "**תעודת הזהות**").

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היה מ.ו. (להלן: "**המתלונן מ.ו.**") הבעלים של קטנוע מסוג פיג'ו ספיד פייט (להלן: "**הקטנוע**"), אשר התגורר ברח' דוגה שלמה בירושלים (להלן: "**המקום**").

במועד הרלוונטי היה ש.ח. (להלן: "**ש.ח.**") הבעלים של רכב גרר הנותן שירותי גרירה (להלן: "**הגרר**").

במועד הרלוונטי לכתב האישום החזיק הנאשם בכרטיס נטען פריפיד (להלן: "**המנוי הנייד המבצעי**") אותו ייעד לשם ביצוע מעשי מרמה המפורטים בכתב האישום.

בהתאם לעובדות אישום מס' 1:

בתאריך 8.11.23 סמוך לשעה 13:20 הגיע הנאשם לסניף בנק הפועלים ברח' הנביאים 18 בחיפה (להלן: "**הבנק**") כשהוא מחזיק ברשותו תעודת זהות. הנאשם ניגש לפקידת הבנק והזדהה בפניה כמתלונן מ.ב. וזאת במטרה להונות ולמשוך כספים מחשבון הבנק של המתלונן מ.ב.

הנאשם מסר תעודת זהות לפקידת הבנק ואמר כי ברצונו למשוך סך של 33,000 ₪, על מנת לרכוש ציוד בדמות: מטענים ופירות לחיילים. במעמד זה, פקידת הבנק מסרה לנאשם כי הדבר דורש אישור ובתגובה מסר לה הנאשם כי הוא מבקש למשוך מהחשבון סך של 10,000 ₪ בלבד, שכן הוא ממחר ורכבו ממתין לו בחוץ. לאחר מכן

עמוד 1

קיבל דבר במרמה שמשך באמצעות תעודת הזהות סך של 10,000 ₪ מחשבון הבנק של המתלונן מ.ב.

בהתאם לעובדות אישום מס' 2:

עובר ליום 14.11.23 החליט המתלונן מ.ו. למכור את הקטנוע שלו ולשם מטרה זו פרסם אותו למכירה באתר יד 2 (להלן: "האתר") וזאת תמורת 6,000 ₪.

בתאריך 14.11.23 סמוך לשעה 9:00, פנה הנאשם למתלונן מ.ו. בטלפון ממנוי הנייד המבצעי, הזדהה בפניו בשם "מאיר בן" והתעניין ברכישת הקטנוע. לאחר מו"מ במסגרתו הציג הנאשם עצמו כמי שמתגורר בדובאי וכמי שהגיע לישראל לאור צו 8 שקיבל ונפצע במלחמת חרבות ברזל בהיותו חייל במילואים, סיכמו הנאשם והמתלונן מ.ו. כי המחיר יופחת וכי המתלונן מ.ו. ימכור לו את הקטנוע תמורת סך 5,400 ₪. עוד סוכם, כי הנאשם ישלח רכב גרר למקום אשר יוביל את הקטנוע מהמקום לעיר חיפה.

הנאשם יצר קשר טלפוני עם בעל רכב הגרר ש.ח. וסיכם עמו כי יבצע עבורו גרירה של הקטנוע מביתו של המתלונן מ.ו. בירושלים לעיר חיפה. סוכם כי הנאשם ישלם לש.ח. עבור הגרירה סך 1,500 ₪ + מע"מ (1,755 ₪) (להלן: "התשלום עבור הגרירה"). בשלב זה, מסר הנאשם לש.ח. את מס' הטלפון של המתלונן מ.ו. על מנת שיתאם עמו את גרירת הקטנוע.

בהמשך יצר ש.ח. קשר עם המתלונן מ.ו. ותואמה ההובלה לחיפה. סמוך לשעה 10:00 הגיע ש.ח. למתלונן מ.ו., העמיס את הקטנוע על רכב הגרר ונסע לעיר חיפה.

בהמשך סמוך לשעה 10:51, העביר הנאשם לש.ח. מסמך מזויף אשר נחזה להיות מסמך רשמי של בנק לאומי לישראל ולפיו בוצעה לכאורה העברה בנקאית מחשבון הבנק שלו לחשבון הבנק של המתלונן מ.ו. על סך 5,400 ₪ (להלן: "האסמכתא המזויפת"). ש.ח. הודיע למתלונן מ.ו. כי הנאשם שלח לו את האסמכתא המזויפת, והמתלונן מ.ו. אישר ל-ש.ח. למסור את הקטנוע לידי הנאשם.

בד בבד, סמוך לשעה 11:40 שלח הנאשם לש.ח. מסמך מזויף אשר נחזה להיות מסמך רשמי של בנק לאומי לישראל ולפיו בוצעה לכאורה העברה בנקאית מחשבון הבנק שלו לחשבון הבנק של ש.ח. על סך 1,755 ₪ (להלן: "האסמכתא המזויפת 2").

בהמשך סמוך לשעה 13:10 בסמוך לבית החולים רמב"ם בחיפה, פגש ש.ח. בנאשם. הנאשם חבש כובע קסקט שחור, מעיל צבאי בצבע ירוק ומסר לש.ח. כי הוא מתגורר בדובאי והגיע לישראל לאור צו 8 שקיבל ונפצע במלחמה. הנאשם החמיא לש.ח. על שירות הגרירה אשר סיפק לו, נתן לו טיפ מזומן בסך 100 ₪ ואמר לו כי אם יקפיץ אותו לחנות אופנועים לרכישת קסדה, ייתן לו הנאשם טיפ בסך 100 ₪ נוספים.

בנסיבות אלה עלה הנאשם על רכב הגרר והנאשם הסיעו לחנות "מוטו סנטר" - חנות אביזרים וציוד לספורט מוטורי ברח דרך העצמאות 140 בחיפה בבעלותו של מ.ר. (להלן: "החנות" ו-"מ.ר." בהתאמה).

סמוך לשעה 13:31, הוריד ש.ח. את הנאשם בחנות, מסר לידיו את הקטנוע וקיבל ממנו סך של 100 ₪ נוספים עבור "טיפ" נוסף. במעמד זה, נכנס הנאשם לחנות, מדד קסדה תוצרת חברת "שווי" בשווי של 2,700 ₪ (להלן: "הקסדה") וגנב את הקסדה באופן שנטל אותה מהחנות ועזב את החנות כשהקסדה באמתחתו.

בהתאם לעובדות אישום מס' 3:

ג.ס. (להלן: "ג.ס.") הינו בעלים ש הקטנוע מסוג פיג'ו (להלן: "הקטנוע הנוסף") אותו פרסם למכירה באתר יד 2.

בתאריך 14.11.23 סמוך לשעה 18:50, פנה הנאשם אל ג.ס. באמצעות הטלפון הנייד המבצעי, הזדהה בפניו בשם "מאיר בן" והתעניין ברכישת הקטנוע הנוסף. במעמד זה ביקש הנאשם מג.ס. שישלח לו את רישיון הרכב של הקטנוע הנוסף (להלן: "רישיון הרכב") על מנת לבדוק עיקולים ושעבודים בטרם ביצוע עסקת הרכישה.

בהמשך בשעה 20:41 שלח ג.ס. לנאשם את רישיון הרכב למס' הנייד המבצעי של הנאשם.

בתאריך 15.11.23, בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, הגיע הנאשם למכון אופנועים ברחוב תל אביב 5 בחיפה, אשר בבעלותו של א.מ. (להלן: "א.מ.") וביקש ממנו להתקין לו על הקטנוע מתקן דיבורית לטלפון בשווי של ₪ 500 וקסדה בשווי של ₪ 200 וזאת בתמורה לקסדה הגנובה, המוזכרת באישום מס' 2, וזאת כאשר הנאשם מצוין בפניו כי קיבל את הקסדה במתנה מהוריו והיא אינה מתאימה למידותיו.

בין התאריכים 14.11.23 ל- 16.11.23, במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, זייף הנאשם את לוחית הזיהוי של הקטנוע והתקין עליו לוחית זיהוי הנושאת את מספר הרישוי של הקטנוע הנוסף והנחזית כלוחית זיהוי מקורית של הקטנוע.

בתאריך 16.11.23 סמוך לשעה 13:48 ברחוב עין דור בחיפה, נמצא הנאשם על ידי שוטרים כשהוא נוהג בקטנוע ועליו מותקנת לוחית זיהוי מזויפת. משנתפס הנאשם על ידי השוטרים מסר להם כי הוא אורח בחיפה, הציג להם את רישיון הרכב על שם ג.ס. ומסר כי רכש ממנו את הקטנוע שלושה ימים קודם לכן. במעמד זה מסר הנאשם לשוטרים כי יש בידיו זיכרון דברים מסודר בדבר רכישת הקטנוע מהבעלים הרשומים ברישיון הרכב. הנאשם הציג לשוטרים את רישיון הרכב אותו הדפיס מבעוד מועד. עוד מסר הנאשם כי חבר הוביל עבורו את הקטנוע מבית שמש לחיפה.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה ר.פ. של הנאשם (טע/2) הכולל 8 הרשעות קודמות בעבירות רכוש, אלימות, שוד ועוד.

כמו כן, הגישה המאשימה גזר דין שניתן בתאריך 21.1.24 בת.פ. (תל-אביב יפו) 35307-01-21, במסגרתו הוטל על הנאשם עונש מאסר של 8 חודשים (טע/3).

טיעונים לעונש:

המאשימה, בטיעוניה בכתב (טע/1) ובעל פה, עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם, שהם קניינו של הפרט, האמון באחר, כבוד ומסחר תקין. עוד הדגישה ב"כ המאשימה, כי הנאשם עשה שימוש מכוער במצב אליו נקלעה המדינה, כשהזדהה כחייל מילואים שנפצע במלחמת חרבות ברזל או כמי שמבקש לרכוש ציוד עבור החיילים, על מנת לרכוש אמון בקרבנותיו.

ב"כ המאשימה ביקשה לראות בשלושת האיומים אירוע אחד ולקבוע מתחם עונש הולם בגין כל העבירות כנע בין 20 ל- 40 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. המאשימה הפנתה לפסיקה ממנה ביקשה ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת, אך אציין כי מרבית הפסיקה היא פסיקה ישנה, לפני תיקון 113 ועל כן יש קושי ללמוד ממנה לצורך קביעת מתחם העונש ההולם.

באשר לעונשו של הנאשם, ב"כ המאשימה ביקשה למקם את עונשו ברף העליון של המתחם, בשים לב לעברו הפלילי של הנאשם, ולהורות כי העונש יהיה במצטבר לעונש אותו הוא מרצה היום בהתאם לגזר הדין שניתן בת"פ 35307-01-21 (טע/3). עוד עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם מאסר על תנאי ופיצוי כספי לכל אחד מהמתלוננים.

ב"כ הנאשם טענה כי בנסיבות תיק זה מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל- 12 חודשי מאסר בפועל, והפנתה לפסיקה אשר לדידה תומכת במתחם שהוצע על ידה (טע/4). מעיון בפסיקה עולה כי במרבית המקרים מתחם העונש ההולם שנקבע שם מתחיל מ- 6 חודשי מאסר שניתן לבצע בעבודות שירות ואינו תומך בטענת ב"כ הנאשם כי המתחם מתחיל בענישה צופה פני עתיד.

ב"כ הנאשם הדגישה את הודאתו המיידית של הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, לקיחת האחריות על מעשיו, הבעת החרטה וכי הקסדה והקטנוע הוחזרו למתלוננים. עוד נטען, כי הנאשם עומד להתחנך, הוא שירת כלוחם בצבא, כשנתיים טרם ביצוע העבירות הצליח להשתלב בשוק העבודה וכי העבירות בוצעו על רקע מצוקה כאשר עסקו נסגר נוכח המלחמה. עוד נטען, כי נסיבות חייו של הנאשם לא היו קלות, הוא סבל מאלימות מצד אביו, הנאשם עושה מאמץ במסגרת בית הסוהר להשתקם והוא אמור לעבור לכלא חרמון להמשך הליך שיקומי. על כן, ביקשה ב"כ הנאשם להשית על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם אשר הוצע על ידה, וכי לפחות חלק מהעונש יהיה בחופף לעונש אותו מרצה הנאשם היום.

דברי הנאשם:

הנאשם הביע חרטה ואמר כי הוא מעוניין לפתוח דף חדש. הנאשם ביקש להגיש לבית המשפט מכתב (טע/5) בו תיאר את נסיבות חייו קשות ואת המאמצים שהוא עושה היום במסגרת בית הסוהר על מנת להשתקם.

דין והכרעה:

הנאשם הורשע בעבירות מרמה, זיוף, גניבה והתחזות לאדם אחר, אשר נעברו תוך פרק זמן קצר של מספר ימים, ועל אף שמדובר במתלוננים שונים, בשים לב לסמיכות הזמנים ואופן ביצוע העבירות סבורני כי בהתאם למבחן "הקשר ההדוק" יש לקבוע כי מדובר באירוע אחד, בעל מעשי עבירה שונים.

גם הצדדים התייחסו למסכת העובדתית המתוארת בכתב האישום כאירוע אחד, לצורך קביעת מתחם העונש ההולם.

אשר על כן, אני קובעת, כי לצורך קביעת מתחם העונש ההולם מדובר באירוע אחד, ואתן את דעתי לריבוי העבירות שבוצעו במסגרתו לצורך קביעת המתחם.

מתחם העונש ההולם

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערך החברתי המוגן שנפגע ממעשי נאשם הינו הגנה על קניינו של האדם. בנוסף, במעשי הנאשם נפגעו גם הערכים של ההגנה על הכבוד והפרטיות של המתלוננים, ואמון הציבור במערכת הבנקאית ובתקינות המסחר חופשי.

בהקשר זה אפנה לרע"פ 8778/18 שרויש נ' מדינת ישראל (24.12.18) שם נקבע ע"י כב' השופט אלרון:

"... עבירות המרמה והזיוף פוגעות ביחסי האמון הבסיסיים בחברה הנחוצים לשם שגשוגה, ונדרשת החמרה בענישה בשל ביצוע עבירות אלה (רע"פ 4514/18 אהרוניאן נ' פרקליטות המדינה [פורסם בנבו] (3.9.2018))."

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות יש להדגיש כי מדובר בעבירות מתוכננות ומתוחכמות, תוך זיוף מסמכי רכב, זיוף אסמכתאות של העברות בנקאיות והתחזות לאדם אחר, כאשר במהלך מעשי הנאשם נפגעו מספר קורבנות.

בנוסף, הנאשם עשה שימוש ציני ברגישות האזרחים על רקע מלחמת חרבות ברזל, כשהוא מציג את עצמו כמי שגויס בצו 8 ונפצע במלחמה על מנת לרכוש את אמון קרבנותיו. כך גם על מנת לרכוש את אמונה של פקידת הבנק, הציג הנאשם מצג שווא לפיו הוא מושך כספים על מנת לרכוש ציוד עבור החיילים.

כתוצאה מביצוע העבירות של הנאשם נגרם נזק כספי למתלונן מ.ב. בסך 10,000 ₪, למתלונן ש.ח. בסך 1,755 ₪ ולמתלונן א.מ. נזק בסך 700 ₪. הנאשם קיבל במרמה מהמתלונן מ.ו. קטנוע בשווי 5,400 ₪ וגנב מהמתלונן מ.ר. קסדה בשווי 2,700 ₪, הגם שרכושם הוחזר עם מעצרו של הנאשם.

בנוסף, בוודאי נגרמה למתלוננים עוגמת נפש ותחושת פגיעה בכבודם, ובאמון שהם נותנים בבני אדם במהלך העסקים הרגילים, כתוצאה ממעשי המרמה שביצע הנאשם.

מידת הפגיעה בערך המוגן: בשים לב לתכנון ותחכום בביצוע העבירות, אופן ביצוען והנזק שנגרם אני קובעת כי הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית.

מדיניות הענישה הנהוגה:

ברע"פ

3566/21 יוני אספוב נ' מדינת ישראל (24.5.21) הורשע המבקש בשלוש עבירות של קבלת דבר במרמה וכן בעבירות של זיוף ושימוש במסמך מזויף במסגרת שלושה כתבי אישום שצורפו. באישום הראשון הורשע המבקש בכך שהתקשר לחברת קירור והזמין חדר קירור בשווי 16,138 ₪ וציין בכזב כי חב' לקט ישראל תשלם עבורו. באישום השני רכש המבקש שתי המחאות חתומות בידועו כי הן שייכות לחברה שפשטה רגל ורכש מטבח מאדם פרטי בסך 30,000 ₪, כאשר סך של 21,000 ₪ שילם באמצעות ההמחאות על אף שידע שאין להן כיסוי. באישום השלישי המבקש הגיע עם אחרים לקיוסק וביקש מהעובד לשלוח עבורם טפסי טוטו בסך כולל של 25,000 ₪ וזאת מבלי לשלם. יצוין כי העבירות בוצעו תוך פרק זמן של שנה כאשר המבקש גזל במרמה סך של 75,000 ₪ מקורבנות שונים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם ביחס לכלל העבירות נע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר בפועל והשית על המבקש, נעדר עבר פלילי, עונש של 15 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסרים מותנים, פיצויים בסך 66,500 ₪ לנפגעי העבירות וקנס בסך 2,000 ₪. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור, שהוגשה לבית המשפט העליון.

ברע"פ

8778/18 צלאח שאויש נ' מדינת ישראל (24.12.18), הורשע המערער בשתי עבירות של קבלת דבר במרמה, משני אנשים שונים, בשווי כולל של כ-80,000 ₪, וכן הוצאת שיק ללא כיסוי. לנאשם יוחסו שני

אישומים האחד בגין הוצאת צ'ק בסך של 10,000 ₪ ללא כיסוי והשני בגין עבירה של קבלת דבר במרמה. הנאשם ביקש לרכוש מהמתלונן סחורה בשווי של 71,000 ₪. בית המשפט קבע כי מדובר באירוע אחד וכי מתחם העונש ההולם נע בין 5 לבין 12 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. על הנאשם הוטלו 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננים. הנאשם ערער על חומרת העונש, ובית המשפט המחוזי דחה את הערעור. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה גם היא.

ברע"פ

8570/18 **מוטי זגורי נ' מדינת ישראל** (11.12.18) המבקש הורשע בביצוע שלוש עבירות של קבלת דבר במרמה ובעבירת איומים. המבקש קיבל במרמה כספים בשלוש הזדמנויות שונות מארבעה מתלוננים שונים בסך כולל של כ-11,530 ₪. בשלוש הזדמנויות פעל המבקש באופן שפרסם מודעה המציעה עבודה, לאחר פגישה עם המתעניין הציג מצג כוזב על היותו מנהל עסק של ייבוא סיגריות ובהמשך דרש סכומי כסף בטענות כוזבות שונות לצורך ביצוע העבודה המוצעת לכאורה. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר בפועל**. על המבקש, בעל עבר פלילי מכביד, הוטלו 7 חודשי מאסר בפועל, הופעלו שני עונש מאסר על תנאי כך שסה"כ על המבקש הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי וקנס. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה אך ערעור המשיבה התקבל ועונשו של המבקש הוחמר לריצוי 12 חודשי מאסר בפועל חלף 7 חודשי מאסר והופעלו מאסרים מותנים. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון נדחתה.

ברע"פ

3163/07 **ארנון דגני נ' מדינת ישראל** (17.4.07) נדון עניינו של מתלונן שפנה לנאשם וסיפר לו כי הוא זקוק להלוואה לשם רכישת רכב. הנאשם הציע למתלונן שיפתח עבורו חשבון בנק וביקשו להפקיד 33,000 ₪ בחשבון. המתלונן מסר לנאשם סך כולל של 18,500 ₪ אך חזר בו מכוונתו לרכוש את הרכב והנאשם סירב להשיב לו את כספו. בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של קבלת דבר **במרמה והטיל עליו 9 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נוספים**, ביניהם פיצוי למתלונן בסך 18,500 ש"ח. הנאשם ערער על פסק הדין, וערעורו נדחה. בר"ע שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון נדחתה אף היא.

ברע"פ 5212/13 **אדינה שמעון נ' מדינת ישראל** (29.8.13) הורשעה המבקשת בשני אישומים, בגין עבירות שביצעה בעת ששימשה כמטפלת של קשיש כבן 85 שנים. על פי האישום הראשון המבקשת החזיקה בכרטיס חיוב המצוי בהחזקתו של המתלונן, והשתמשה בו לשם תשלום חוב אישי שצברה, בסכום של כ-847 ₪, מבלי שנתן את הסכמתו לכך. על פי האישום השני החזיקה המבקשת את אותו כרטיס חיוב והשתמשה בו לשם תשלום חוב אישי שצברה, בסך של 1,300 ₪, וזאת מבלי לקבל את הסכמתו לכך. המבקשת הורשעה בשתי עבירות של גניבת כרטיס חיוב, שתי עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, ושתי עבירות של קבלת דבר במרמה. בית משפט השלום לא קבע מתחם עונש הולם **וגזר על המבקשת 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל**, והפעיל את 7 חודשי מאסר מותנה, אשר עמדו נגד המבקשת, חלק בחופף וחלק במצטבר כך שסה"כ נקבע כי המבקשת תרצה 12 חודשי מאסר. עוד הוטלו על המבקשת מאסרים מותנים וחתימה על התחייבות. ערעור שהגיש המבקשת לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון.

נוכח נסיבות ביצוע העבירות, ריבוי העבירות, התכנון, התחכום והנזק שנגרם אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר בפועל ל-18 חודשי מאסר בפועל.

חריגה ממתחם העונש ההולם:

בעניינו של הנאשם לא מצאתי כי קיימות נסיבות חריגות המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם, אשר קבעתי לעיל לא לחומרא ולא לקולא.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

לקולא שקלתי את הודאתו של הנאשם, במסגרת הליך מוקד, לאחר שכתב אישום בעניינו תוקן, נטילת האחריות על מעשיו, הבעת החרטה. הודאתו של הנאשם חסכה מזמנו השיפוטי של בית המשפט ומהמתלוננים את הצורך להעיד בבית המשפט.

עוד שקלתי את נסיבות חייו המורכבות של הנאשם כפי שהוא תיאר אותם במכתב שהגיש (טע/5) ואת רצונו לשקם את חייו ואת המאמצים שהוא עושה במסגרת בית הסוהר.

לחומרא, שקלתי את עברו הפלילי של הנאשם, הכולל 8 הרשעות קודמות, בעבירות רכוש, אלימות, שוד ועבירות נוספות. בעבר הוטלו על הנאשם עונשים שכללו מאסר בפועל וגם עונשים שיקומיים, אך הנאשם שב לסורו כל פעם מחדש. יש להדגיש, כי את העבירות נשוא כתב אישום זה הוא ביצע את כאשר היה תלוי ועומד נגדו כתב אישום בגין ריבוי עבירות גניבה (טע/3), והליך משפטי שהתנהל נגדו לא הרתיע אותו מלשוב ולעבור עבירות מאותו הסוג.

לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 10 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו בתאריך 16.11.24 ועד ליום 21.1.24 (המועד בו החל הנאשם לרצות מאסר בפועל בגין ת"פ 35307-01-21).

הנאשם ירצה 7 חודשי מאסר במצטבר לעונש שנגזר עליו במסגרת ת"פ 35307-01-21 והיתרה, לאחר ניכוי תקופת המעצר, בחופף. מצאתי לחפוף תקופה קצרה של העונש לעונש המאסר שכבר החל הנאשם לרצות, על מנת לעודד אותו להמשיך את המאמץ השיקומי בו החל במסגרת בית הכלא.

ב. מאסר על תנאי בן 6 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירה לפי סימן ו' לפרק י"א לחוק העונשין, תשל"ז 1977, או עבירה בה הורשע בתיק זה, ויורשע בגינה.

ג. הנאשם ישלם פיצוי כספי למתלונן מ.ב בסך של 10,000 ₪, למתלונן ש.ח בסך 1,755 ₪ ולמתלונן א.מ. פיצוי בסך 700 ₪. ב"כ המאשימה תעביר את פרטי המתלוננים למזכירות בית המשפט לצורך העברת הפיצוי. הפיצוי ישולם עד ליום 1.12.24.

הפיצוי ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה

ניתן לשלם את הפיצוי באחת הדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

עמוד 7

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ז אדר א' תשפ"ד, 26 פברואר 2024, במעמד הצדדים.